

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Olgy Kováčovej, v právnej veci žalobcu: **XING BO, spol. s r.o., F. Rákocziho 1760/64, Štúrovo, IČO: 35 942 568**, zastúpeného ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava**, o správnej žalobe zo dňa 20. 01. 2017 proti rozhodnutiu žalovaného č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016, takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamieta**.

Žalovanému súd náhradu trov konania ako i trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

L Priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu žalovaného, súčasťou ktorého je i spis správneho orgánu prvého stupňa, bolo zistené, že dňa 14. 06. 2016 bol Slovenskou obchodnou inšpekciou Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (ďalej len správny

orgán prvého stupňa), vypracovaný inšpekčný záznam, z ktorého vyplýva, že v uvedený deň bola v prevádzke: Textil - obuv - hračky XING BO. Hlavná 40. Štúrovo vykonaná kontrola, zameraná na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien, zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Kontrolou bolo zistené, že v ponuke pre spotrebiteľa sa nachádzal výrobok - plyšová hračka Mimoň s prísavkou N: 125395, ktorá je identická s nebezpečným výrobkom „Plyšová hračka s prísavkou N: 125395“ na základe výsledkov skúšok. Na hlave hračky je pomocou pružnej šnúry - gumičky zlatej farby pripevnená plastová prísavka, ktorá predstavuje riziko udusenía. Uvedený druh hračky nespĺňa požiadavky bezpečného výrobku podľa § 2 ods. g/ zákona č. 250/2007 Z. z. a pri používaní deťmi predstavuje riziko poškodenia zdravia a je nebezpečným výrobkom. V ponuke žalobcu sa nachádzal jeden kus uvedeného výrobku. Správny orgán prvého stupňa na uvedený výrobok opatrením na mieste vydal zákaz jeho predaja. Nadobúdaci doklad mu predložený nebol a bol predmetom došetrenia.

2. K výsledku kontroly uvedenom v inšpekčnom zázname sa vyjadril konateľ žalobcu tak, že nebezpečný výrobok stiahol z predaja dňa 21. 06. 2016. Uviedol, že predloží doklad o jeho nadobudnutí.

3. Dňa 21. 06. 2016 bol vypracovaný inšpekčný záznam za účelom došetrenia nadobúdacieho dokladu na nebezpečný výrobok - plyšová hračka Mimoň s prísavkou N: 125395 zistený pri vykonanej kontrole dňa 14. 06. 2016, z ktorého vyplýva, že konateľ žalobcu predložil nadobúdaci doklad k nebezpečnému výrobku - doklad z ERP č. *0005 zo dňa 14. 06. 2016 dodaný v množstve 1 ks, pričom na doklade je uvedená hračka - nebezpečný výrobok pod názvom „plysák hračka 125935“ nadobudnutá od spoločnosti CCJ INVEST s.r.o. Bratislava. Správny orgán v uvedenom zázname skonštatoval, že v predajni sa nachádza na viditeľnom mieste oznam, ktorým predávajúci informuje spotrebiteľov o nebezpečnom výrobku „plyšová hračka Mimoň s prísavkou N: 125395“ a o možnosti vrátenia predmetného výrobku späť s tým, že im bude vrátená finančná čiastka zakúpeného predmetného výrobku. Tým boli záväzné pokyny zo strany žalobcu splnené. Konateľ žalobcu vyslovil v inšpekčnom zázname súhlas s jeho oboznámením.

4. V oznámení o začatí správneho konania zo dňa 30. 06. 2016 (doručenom žalobcovi dňa 08. 07. 2016) správny orgán prvého stupňa opísal zistenia uvedené v inšpekčnom zázname zo dňa 14. 06. 2016 a oznámil žalobcovi, že začína podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku správne konanie o uložení pokuty podľa § 23 ods. 1, písm. zák. č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2012 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5. Následne správny orgán prvého stupňa vydal dňa 22. 07. 2016 rozhodnutie č. W/0161/04/16, ktorým žalobcovi uložil pokutu v sume 4.000,- eur podľa § 23 ods. 1, písm. a/ zák. č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2012 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že v čase kontroly, dňa 14. 06. 2016 bolo v prevádzke žalobcu - textil, obuv, hračky XING BO

na Hlavnej 40 v Štúrove zistené, že žalobca mal v ponuke na predaj pre spotrebiteľov jeden druh nebezpečného výrobku, a to konkrétne 1 kus hračky - „plyšová hračka s prísavkou N: 125395“ v celkovej hodnote 4,50 eur, ktorý bol vyhlásený na nebezpečný výrobok z dôvodu rizika zadusenía, nakoľko pri skúške ťahom sa šnúrka s prísavkou roztrhla a prísavka úplne zapadla do valca na malé časti, pričom textilné hračky s mäkkou výplňou sú určené pre deti do 36 mesiacov, preto berúc do úvahy bežné a nepredvídateľné správanie malých detí vkladať často veci do úst, predstavuje uvedená hračka pre tieto deti riziko zadusenía. Žalobca mal vedieť, že tento druh hračky bol vyhlásený za nebezpečný výrobok, nakoľko o tomto nebezpečnom výrobku Slovenská obchodná inšpekcia už dňa 18. 12. 2015 informovala na svojej webovej stránke širokú verejnosť.

6. Žalobca podal proti citovanému rozhodnutiu odvolanie zo dňa 11. 08. 2016. Po podaní odvolania žalovaný v podaní zo dňa 11. 11. 2016 oznámil žalobcovi, že jeho námietka, (v ktorej poukazuje na to, že zverejnené údaje o nebezpečnosti výrobku „plyšová hračka s prísavkou N: 125395“ sú všeobecného charakteru, bez uvedenia relevantných údajov z vykonania skúšky overenia bezpečnosti a kvality predmetného výrobku, vrátane označenia autorizovanej skúšobne, ktorá skúšku vykonala) je dôvodná. Zaslal žalobcovi úradne overenú kópiu Protokolu o skúške č.: 151200092 zo dňa 04. 12. 2015, ktorá bola vykonaná v akreditovanom skúšobnom laboratóriu. Vyzval ho, že sa k uvedenému protokolu môže vyjadriť písomne do 4 dní od jeho doručenia. V prílohe podania sa nachádzal Protokol o skúške č.: 151200092 Technického skúšobného ústavu Piešťany, š.p. zo dňa 04. 12. 2016, z ktorého vyplýva, že predmetom skúšky bola plyšová hračka N: 125395 číslo modelu: MH395, dátum vykonania skúšky 20.11.2015 - 03.12. 2015. Pri skúške v ťahu sa prísavka uvoľnila silou 20 N (šnúrka sa roztrhla). Prísavka úplne zapadla do valca na malé časti. Výrobok nespĺňa požiadavky STN EN 71-1:2015. V závere protokolu je uvedené, že výsledky skúšok uvedených v tomto protokole o skúške sa týkajú len predmetu skúšky.

7. V podaní zo dňa 21. 11. 2016 sa žalobca vyjadril k podkladu vo veci vedenej pod č. SK/0490/99/2016 a poukázal na to, že z predloženého protokolu o skúške vyplýva, že skúšaný výrobok nebol odobratý na posúdenie v jeho prevádzke. Namietal, že nebola zistená identita výrobku, ktorý sa nachádzal v jeho prevádzke s tým, ktorý bol predmetom skúšky.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

8. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, rozhodnutím č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016 tak, že zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. W/0161/04/16 zo dňa 22. 07. 2016 v časti výroku, ktorým bola uložená pokuta a účastníkovi konania tak, že žalobcovi uložil podľa § 23 ods. 1, písm. a/ zák. č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2012 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pokutu v sume 2.000,- eur.

V odôvodnení uviedol, že preskúmaním rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, nakoľko bol toho názoru, že pokuta bola v danom prípade uložená v neprimeranej výške v neprospech účastníka konania, a to vzhľadom na zohľadnenie relevantných kritérií pre určenie výšky postihu v zmysle ust. § 23 ods. 5 zákona o bezpečnosti hračiek, ako aj s poukázaním na ustálenú

rozhodovacia prax Slovenskej obchodnej inšpekcie v prípadoch porušenia rovnakých alebo obdobných povinností. Zohľadnené pritom bolo, že išlo len o jeden druh výrobku a správny orgán žiadnym spôsobom nepreukázal, že by išlo o opakované porušenie tej istej povinnosti podľa zákona o bezpečnosti hračiek. Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý bol zistený kontrolou uskutočnenou dňa 14. 06. 2016 a dňa 21. 06. 2016 a zostal v plnej miere zachovaný. Konštatoval, že za zistené nedostatky účastník konania ako distribútor v zmysle § 1 ods. 1, písm. c/ zákona o bezpečnosti hračiek v plnom rozsahu zodpovedá.

K námietke žalobcu, že jeho spoločnosť nespĺňa definíciu právnickej osoby v dodávateľskom reťazci z dôvodu, že predaj nebezpečného výrobku bol zistený v maloobchodnej prevádzke, kde spoločnosť predáva výrobky končným spotrebiteľom, nedodáva ďalším podnikateľským subjektom, a preto bol nesprávne aplikovaný zákon č. 78/2012 Z. z. (čo dokazuje aj rozhodovacia činnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie ako aj rozhodovacia činnosť súdov) žalovaný uviedol, že si účastník konania nesprávne vykladá pojem distribútor. Niet pochybností o tom, že žalobca vystupuje v pozícii distribútora v zmysle čl. 2 bod 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 765/2008 zo dňa 09. júla 2008, na ktorý odkazuje § 1 ods. 1, písm. c/ zákona č. 78/2012 Z. z. pri povinnosti distribútora. Zdôraznil, že účastník konania je právnickou osobou, čo potvrdzuje výpis zo obchodného registra, ktorý je súčasťou administratívneho spisu. Taktiež figuruje v dodávateľskom reťazci, nakoľko kontrolou bolo preukázané, že predmetný výrobok nadobudol od iného subjektu a tento naďalej ponúkal na predaj. Podľa žalovaného je pritom irelevantné, či výrobok predáva spotrebiteľom, alebo podnikateľom. Podstatné je, že z jeho strany došlo k ponuke a predaju tohto výrobku. Účastník konania nie je výrobcom ani dovozcom, nevyrobil predmetný výrobok a ani ho neuviedol z tretej krajiny na trh spoločenstva.

S ďalšou námietkou žalobcu, že výsledok skúšky sa vzťahuje len na konkrétny skúšaný výrobok žalovaný nesúhlasil, lebo je v rozpore s komunitárnym právom a aj so zaužívanou rozhodovacou praxou Slovenskej obchodnej inšpekcie ako orgánu aplikujúceho právo. Tvrdenie žalobcu je nesúladné s eurokonfonným výkladom zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalovaný nepoprel, že v závere protokoluje konštatované, že výsledky skúšok sa týkajú len predmetu skúšky, ale s ohľadom na skutočnosť, že sa jednalo o sériovo vyrábaný výrobok a charakter časti výrobku, ktorého nebezpečenstvo bolo zistené, mal za to, že nemá opodstatnenie zotrvať, resp. stotožniť sa s tvrdením žalobcu. S poukazom na znenie ustanovení § 4 ods. 2, písm. e/, ods. 3, písm. d/, ako i ustanovenie § 6 ods. 1, písm. a/ bod 1 a písm. b/ zákona č. 128/2002 Z. z., ktoré i citoval, v danom prípade, vzhľadom na povahu nebezpečného skúšaného výrobku a vzhľadom na zachovanie ochrany trhu nie je možné pripustiť, aby sa výsledok skúšky vzťahoval len na skúšaný výrobok. Z teleologického výkladu predmetných ustanovení vyplýva, že by bolo neúčelné a rozporné s požiadavkami ochrany vnútorného trhu vykonávať skúška u všetkých kusov výrobkov toho istého druhu/typu predtým, ako by správny orgán informoval o nebezpečnosti týchto výrobkov; práve naopak, pôjde o všetky výrobky toho istého druhu v prípade, ak sú vyrábané strojovo.

K argumentu žalobcu, že samotné zverejnenie nebezpečného výrobku neznamená automaticky, že by mal vedieť, že výrobok, ktorý má v ponuke, je nebezpečný žalovaný uviedol, že z podkladov pre vydanie rozhodnutia je evidentné, že oznámenie o nebezpečnosti účastníkom konania ponúkaného a predávaného výrobku - „plyšová hračka s prísavkou N: 125395“ bolo uverejnené na webovej stránke Slovenskej obchodnej inšpekcie už dňa 18. 12. 2015 a táto informácia sa tam nachádzala aj ku dňu vydania druhostupňového

rozhodnutia. Žalobca teda mal objektívnu možnosť zistiť túto verejne dostupnú informáciu o nebezpečnosti predmetnej hračky a takým spôsobom aj postupovať. Sledovanie týchto skutočností súvisí s jeho podnikateľskými aktivitami a nevedomosť o tejto informácii ho nezbavuje zodpovednosti za porušenie ust. § 7 ods. 1, písm. d/ zákona o bezpečnosti hračiek. Argument účastníka konania, že samotné zverejnenie nebezpečného výrobku neznamená automaticky, že by mal vedieť, že výrobok, ktorý má v ponuke, je nebezpečný, nakoľko obsahoval označenie CE, vyhodnotil žalovaný ako neakceptovateľný, pretože žalobca je povinný pri svojej podnikateľskej činnosti konať s odbornou starostlivosťou.

K výške uloženej sankcie žalovaný poukázal na závažnosť a možné následky protiprávneho konania. Účastník konania ponúkal na predaj 1 ks nebezpečnej hračky, ktorý bol vyhlásený za nebezpečný výrobok z dôvodu rizika zadusenía. Takýto následok považoval žalovaný za zvlášť závažný, nakoľko smeruje proti záujmu spoločnosti na ochrane života a zdravia tak osobitne chránenej skupiny spotrebiteľov, medzi ktorú rozhodne patria aj maloletí, v tomto prípade deti do 36 mesiacov veku. Z týchto dôvodov žalovaný pristúpil k sankcionovaniu žalobcu v primeranej výške.

K aplikácii zákona o bezpečnosti hračiek odvolací správny orgán uviedol, že problematika bezpečnosti hračiek, teda bezpečnostné požiadavky na hračky, postupy posudzovania zhody, povinnosti hospodárskych subjektov, ako aj pôsobnosť orgánu dohľadu upravuje zákon č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2012 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V roku 2013 sa (zákon č. 78/2012 Z. z.) menil a dopĺňal zákonom č. 140/2013 Z. z. a bola vydaná vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 225/2013 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia citovaného zákona. Uvedenými právnymi predpismi bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná Smernica EP a Rady 2009/48/ES o bezpečnosti hračiek. Zákon sa vzťahuje na výrobky uvedené na trh po 20. júli 2011, ktoré spĺňajú definíciu hračky.

V závere svojho rozhodnutia poukázal na to, že pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

9. V podanej žalobe zo dňa 20. 01. 2017 (ktorá bola správne súdu doručená dňa 31. 01. 2017) žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016, ako i rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. W/0161/04/16 zo dňa 22. 07. 2016 a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V žalobe popísal podstatu rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, poukázal na obsah svojho odvolania ako i rozhodnutie žalovaného. Uviedol, že vydaním rozhodnutia žalovaného bol porušený zákon. Správny orgán prvého stupňa nesplnil povinnosť vymedziť vo výroku rozhodnutia spáchaný delikt z hľadiska vecného, a to z dôvodu, že neuviedol, na základe akého podkladu dospel k záveru, že „plyšová hračka s prísavkou N: 125395" (v ďalšom texte len hračka), zistená v ponuke žalobcu bola vyhlásená za nebezpečný výrobok. Namietal, že výrok rozhodnutia inšpektorátu neobsahuje špecifikáciu hračky zistenej v ponuke žalobcu (sériové číslo, číslo šarže, EAN kód, uvedenie výrobcu), na základe ktorej by bolo možné konštatovať bez akýchkoľvek pochybností, že ide o identickú hračku. Rovnako túto špecifikáciu neobsahuje ani informácia o nebezpečnom výrobku hračky

zverejnená na stránke www.soi.sk.

Čas spáchania správneho deliktu vymedzil inšpektorát len v odôvodnení rozhodnutia ako obdobie od zverejnenia informácie o nebezpečnosti výrobku - hračky dňa 18. 12. 2015 na web stránke www.soi.sk do dňa vykonania kontroly dňa 14. 06. 2016 v prevádzke žalobcu. Takto vymedzený čas páchania protiprávneho konania je podľa názoru žalobcu nepreskúmateľný z dôvodu, že inšpektorát nedisponuje právne relevantným dôkazom, ktorým by preukázal takto vymedzený čas protiprávneho konania žalobcom.

Povinnosť vymedziť vo výroku rozhodnutia spáchaný delikt z hľadiska vecného a časového nesplnil ani žalovaný. Žalobca mal za to, že z hľadiska posúdenia zákonnosti postihu za správny delikt nepostačuje, ak skutočnosti, na základe ktorých dospeje inšpektorát a žalovaný k právnemu názoru o nezákonnom konaní žalobcu, sú známe len týmto správnym orgánom. Z uvedených dôvodov považoval žalobca výrok rozhodnutia inšpektorátu i výrok rozhodnutia žalovaného za nepreskúmateľné.

Žalobca ďalej namietal, že žalovaný nesprávne vykladá pojem distribútor, pričom použil neprípustný extenzívny výklad čl. 2 bod 6 nariadenia (nariadenie ES č. 765/2008) prijatím záveru, že je irelevantné, či žalobca predáva výrobky spotrebiteľom alebo dodávateľom, čo odôvodňuje pojmom sprístupnenie na trhu podľa čl. 2 bod 1 nariadenia ako každú dodávku určenú na distribúciu či spotrebu, a sprístupnenie na trhu bolo žalobcom preukázané kontrolou dňa 19. 01. 2016. Zo znenia čl. 2 ods. 6 nariadenia (ES č. 765/2008) nevyplýva, že distribútorom je každý dodávateľ v reťazci, vrátane maloobchodníkov. Zdôraznil, že ako predávajúci nemôže byť v pozícii distribútora s poukazom na znenie ust. § 7 ods. 2, písm. e/ zákona (č. 78/2012 Z. z.), v zmysle ktorého je distribútor povinný určiť na žiadosť orgánu dohľadu alebo orgánu dohľadu členských štátov, ktorých hračku sprístupnil na trhu. 1. výrobcu, splnomocneného zástupcu, dovozcu alebo distribútora, ktorý mu hračku dodal, 2. distribútora, ktorému hračku dodal. Zákon teda vôbec neupravuje povinnosti predávajúceho.

Za neodôvodnený považoval žalobca i právny názor žalovaného, podľa ktorého je v súlade s komunitárnym právom, že výsledok skúšky továrenský vyrobeného jedného kusu výrobku určitého druhu o jeho nebezpečnosti je automaticky podkladom pre záver, že všetky výrobky tohto druhu sú nebezpečné. Žalovaný neuviedol žiadnu relevantnú právnu normu, či už vnútroštátnu alebo komunitárneho práva, ktorá by odôvodňovala právny záver, že výsledky skúšky jedného kusu určitého druhu továrenský vyrobeného výrobku automaticky odôvodňujú záver, že všetky výrobky tohto druhu sú nebezpečné. Žalovaný reprodukoval protokol o skúške vo vzťahu k výrobku, ktorý nebol predmetom skúšky v rozpore so závermi protokolu, navyše, žalovaný reprodukuje časť protokolu o skúške bez písomného súhlasu autorizovanej osoby Technického skúšobného ústavu Piešťany š.p.. Okrem toho inšpektorát nepreukázal, že aj hračka zverejnená na www.soi.sk dňa 18. 12. 2015. aj hračka zistená v ponuke žalobcu, sú od rovnakého výrobcu z Číny.

V ďalšej časti žaloby sa žalobca nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že nedostatok inšpektorátu v konaní nepredložením podkladu žalobcovi odstránil žalovaný tým, že doplnil do spisového materiálu Protokol o skúške č. 15100092 zo dňa 01. 12. 2015, vyhotovený autorizovanou osobou Technickým skúšobným ústavom Piešťany š.p. a tento zároveň zaslal žalobcovi s možnosťou vyjadrenia sa k jeho obsahu v stanovenej lehote pred vydaním rozhodnutia. V danom prípade ide o podklad, na základe ktorého inšpektorát rozhodol o zodpovednosti žalobcu za spáchanie správneho deliktu a z toho dôvodu sprístupnenie tohto dokladu v odvolacom konaní považuje žalobca za neprípustné. Takýto postup žalovaného nie je spôsobilý odstrániť nedostatok v konaní inšpektorátu, a to porušenie § 33 ods. 2 správneho poriadku z dôvodu, že v danom prípade sa nejedná o dôkaz vykonaný v odvolacom konaní, ale dôkaz, na základe ktorého inšpektorát konštatoval protiprávne konanie žalobcu bez toho, aby mu umožnil s týmto podkladom sa oboznámiť pred vydaním

rozhodnutia správneho orgánu.

Žalobca mal za to, že inšpektorát i žalovaný mali v danom prípade miesto zákona (č. 78/2012 Z. z.) správne aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutia žalovaného (napríklad číslo: SK/0048/99/2014, č. SK/0013/99/2015, č. SK/0401/99/2013), ako i rozhodnutia súdov (napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 1S/266/2013-56, sp. zn. 1S/300/2013-61 zo dňa 04. 02. 2016, ako i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/64/2014). V uvedených rozsudkoch si súdy osvojili právny názor žalovaného, že v prípade nebezpečných výrobkov - hračiek, nie je možné aplikovať zákon č. 78/2012 Z. z. z dôvodu, že v zákone absentuje sankčný mechanizmus pre porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 2 zákona a samotný zákon odkazuje na zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, preto podľa názoru súdov žalovaný správne vyhodnotil zistený skutkový stav ako porušenie § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. - ponuka nebezpečných výrobkov a uplatnil sankciu v takýchto prípadoch podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z..

V záverečnej časti žaloby uviedol, že mu bola uložená sankcia za porušenie povinnosti distribútora stanovenej v § 7 ods. 1, písm. d/ zákona (č. 78/2012 Z. z.), v zmysle ktorej distribútor nesmie sprístupniť na trh hračku, ak vie, alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2 citovaného zákona. Ak bol žalobca postihnutý za tento správny delikt, bolo povinnosťou inšpektorátu aj žalovaného preukázať žalobcovi, že vedel, alebo mal vedieť, že uvádza na trh výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky zákona. Povinnosť žalobcu vedieť o nebezpečnosti hračky odvodil inšpektorát aj žalovaný zo zverejnenia tejto informácie na webovej stránke www.soi.sk. Zákon neupravuje spôsob informácií o nebezpečnom výrobku. Poukázal na ust. § 6 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého orgán dozoru je povinný informáciu o nebezpečnom výrobku bez zbytočného odkladu zaslať na zverejnenie verejnoprávnym informačným inštitúciám, ktoré sú povinné tieto informácie bezodkladne uverejniť ako oznam. Za verejnoprávne informačné inštitúcie sa považuje RTVS.

Žalobca poukázal i na to, že výška pokuty nebola odôvodnená v súlade s atribútmi v zmysle požiadavky zákona tak, ako to tvrdí žalovaný. Ani inšpektorát, ani žalovaný pri odôvodnení výšky pokuty nevymedzili čas trvania sankcionovaného protiprávneho konania

Vzhľadom k uvádzaným námietkam mal žalobca za to, že žalovaný ako odvolací orgán nerespektoval požiadavku zákonodarcu preskúmať rozhodnutie inšpektorátu v celom rozsahu aj nad rámec obsahu podaného odvolania, neodstránil vady rozhodnutia inšpektorátu, resp. nevrátil vec na nové konanie a rozhodnutie. Miesto toho sám žalovaný vydal rozhodnutie zjavne v rozpore so zákonom.

IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 18. 04. 2017 k podanej žalobe zaujal stanovisko k jednotlivým námietkam žalobcu uvedeným v podanej žalobe. Mal za to, že výroková časť napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je súladná so zákonnými požiadavkami na obsahovú stránku výroku rozhodnutia predovšetkým z hľadiska určito, jasne a zrozumiteľne vymedzeného času, miesta a spôsobu spáchania skutku tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, v zmysle ktorej žalovaný nesplnil povinnosť uviesť podklad, na základe ktorého dospel k záveru, že predmetná hračka zistená v ponuke žalobcu bola vyhlásená za nebezpečný výrobok. Túto záležitosť považoval žalovaný za marginálnu a má za to, že účelom výroku nie je a ani nemá byť zachytenie všetkých, aj detailných skutočností

súvisiacich so spáchaným skutkom. V danej veci navyše nejde o náležitosť skutkovú, ale právnu, pričom žalovaný poukázal na to, že relevantným vo výrokovvej časti bol zákon o bezpečnosti hračiek, ktorého príslušné ustanovenie bolo konaním žalobcu porušené. Výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje všetky náležitosti tak, ako to ustanovuje Správny poriadok v príslušnom ustanovení. Vo výroku je presne a nezameniteľne identifikovaný skutok, konkretizovaný účastník konania, kontrolný orgán, čas a miesto výkonu kontroly, stručné popísanie skutkového stavu, ako i ustanovenie právneho predpisu, ktoré bolo porušené, čím bola daná nezameniteľnosť konania. Výroková časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu obsahuje aj čas spáchania správneho deliktu, ako i jeho miesto.

K argumentu žalobu o nedostatočnej identifikácii predmetnej hračky žalovaný uviedol, že „plyšová hračka s prísavkou N:125395“ je dostatočne špecifikovaná na to, aby sa predišlo pochybnostiam o jej totožnosti s tou hračkou, ktorá bola uverejnená na stránke www.soi.sk. Hračky sú rovnaké názvom, tvarom aj samotným vzhľadom, obe pochádzajú z Číny, majú zhodné čísla modelu (MH395), ako aj iné číselné označenie (N: 125395), majú rovnaký obal, resp. balenie a označenie CE, sú vyrobené z rovnakého materiálu.

Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o výklade pojmu distribútor žalovaný uviedol, že takýto výklad je výsledkom zrejme nepochopenia legálnej definície článku 2 bod 1 a 6 nariadenia ES č. 765/2008. Už bod 6 jednoznačne ustanovuje, že distribútor je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci, okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu. Použitím argumentácie dôkazom opaku je nutné dospieť k záveru, že ak žalobca v danom prípade nebol výrobcom alebo dovozcom, musel byť zásadne v postavení distribútora. Taktiež z legálnej definície slovného spojenia sprístupnenie na trhu vyplýva, že je právne irelevantné postavenie podnikateľského subjektu, t. j. či ide o maloobchodníka alebo veľkoobchodníka. Výklad žalobcu by sa v konečnom dôsledku priechil účelu zákona o bezpečnosti hračiek, ktorým je ochrana vnútorného trhu pred dovozom a distribúciou nebezpečných hračiek.

Nadalej trval na svojom názore uvedenom v napadnutom rozhodnutí, že výsledok skúšky sa vzťahuje nielen na skúšaný výrobok, ale na všetky výrobky toho istého druhu, až pokiaľ výrobca nepreukáže inak. Výrobkom sa nerozumie konkrétny výrobok, ale ide o druh výrobku. Tomuto nasvedčuje aj povinnosť zariadiť účinné a okamžité stiahnutie a upozornenie spotrebiteľov o rizikách, ktoré nebezpečný výrobok predstavuje bez toho, aby sa musela vykonať skúška na každý výrobok osobitne. V konečnom dôsledku výklad pojmu výrobok v celej smernici treba chápať ako výrobok určitého druhu. Platí teda právna domnienka, že pokiaľ je jeden výrobok z celej šarže alebo série nebezpečný, potom je nebezpečná celá šarža alebo séria. Žalovaný nevzhliadol na tvrdenie žalobcu, že aj samotné skúšobné laboratórium prehlasuje, že výsledky skúšok sa týkajú len predmetu skúšky. Dané vyhlásenie nemá právne dôsledky, na základe ktorých by sa tejto informácii mala prikladať opodstatnenosť. Tieto nie sú právne záväzné, nemajú oporu v žiadnej platnej právnej norme a nemožno k nim prísť ani žiadnym výkladom v práve obvyklým.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že protokol o skúške nie je jediným podkladom pre vydanie rozhodnutia a správny orgán prvého stupňa i žalovaný sa pri rozhodovaní opierali aj o inšpekčný záznam z kontroly vykonanej dňa 14. 06. 2016. Zastával názor, že doplnenie podkladu pre vydanie rozhodnutia (protokol o skúške č. 151200092 zo dňa 04.12.2013) do spisu a jeho následné zaslanie účastníkovi konania - žalobcovi zhojilo možné vady prvostupňového rozhodnutia.

Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu, že na daný skutkový stav mal aplikovať príslušné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, namiesto jeho sankcionovaniu v zmysle § 7 ods. 1, písm. d/ v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o bezpečnosti hračiek. Zákon o bezpečnosti hračiek je lex specialis voči § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko upravuje len situácie výlučne súvisiace s výrobkami - hračkami, ale len vo vzťahu k

úzko špecifikovanej problematike, t.j. k porušeniu povinnosti distribútora sprístupniť hračku na trhu, ak tento vedel, alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2 zákona o bezpečnosti hračiek.

Ďalej tvrdil, že informácia o nebezpečnom výrobku bola zákonným spôsobom zabezpečená dňa 18. 12. 2015 a tiež zverejnená na wuw.soi.sk, ako i na známych stránkach vwww.dtst.cz.. Pripojil i e-mail zo dňa 18. 12. 2015 zaslaný spravodajstvo@stv.sk a spravodajstvo@rozhlas.sk s textom, v ktorom je uvedené, že zasiela informáciu o výskyte nebezpečných výrobkov na vnútornom trhu SR za účelom uverejnenia v ich médiu.

Pokiaľ išlo o výšku pokuty, táto bola zdôvodnená sledujúc všetky kritériá uvedené v § 23 ods. 5 zákona o bezpečnosti hračiek, pričom výška uloženej pokuty nie je pre žalobcu likvidačná. Navrhol žalobu zamietnuť.

V. Ďalší priebeh konania

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 23. 05. 2017, v ktorom zotrval na svojom názore prezentovanom v podanej žalobe. K doloženému e-mailu s požiadavkou na zverejnenie informácie o nebezpečnom výrobku uviedol, že z podkladu žalovaného nevyplyva, že predmetný e-mail bol skutočne zaslaný RTVS, či bola predmetná informácia RTVS na základe uvedeného oznámenia zverejnená, kedy bola zverejnená a v akej spravodajskej relácii.

V ďalšom svojom podaní zo dňa 01. 06. 2017 žalobca predložil súdu stanovisko Rozhlasu a televízie Slovenska, z ktorého vyplýva, že požiadavku uvedenú v maily žalovaného RTVS neobdržala, resp., že RTVS informáciu o nebezpečnosti uvedeného výrobku neodvysielala.

12. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom č. k. 11S/142/2017-156 zo dňa 06. 12. 2017, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016 ako i rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: W/0161/04/16 zo dňa 22. 07. 2016 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko bol toho názoru, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 22. 12. 2016, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 22. 07. 2016 vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť zo dňa 19. 03. 2018, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom v konaní pod sp. zn. 6Asan/l 1/2018 dňa 09. mája 2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S/142/2017-156 zo dňa 06. 12. 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru Najvyššieho súdu SR a opätovne vec prejednať a rozhodnúť o nej v merite veci.

14. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku vyslovil právny názor, ktorým je Krajský súd v Nitre v tomto konaní po vrátení veci na ďalšie konanie v zmysle § 469 SSP viazaný.

V. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

15. Krajský súd v Nitre opätovne v predmetnej veci t.j. vo veci správneho trestania

žalobcu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016 bez viazanosti rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 195, písm. a/, c/ zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

Správny súd takto rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 107 ods. 2 SSP, nakoľko žalobca a ani žalovaný nepožiadali o prejednanie veci s nariadením pojednávania a súd nezistil existenciu zákonného dôvodu podľa ust. § 107 ods. 1 SSP na prejednanie veci s nariadením pojednávania. Rozsudok bol v zmysle ust. § 137 ods. 3, 4 SSP vyhlásený vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu určenú zákonom a pri splnení zákonom stanovených podmienok.

16. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 01.02. 2016, tento zákon upravuje

a) štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu (ďalej len „kontrola vnútorného trhu“), štátny dozor a kontrolu nad podnikaním v energetike podľa osobitných predpisov a dohľad nad trhom podľa osobitného predpisu,

b) pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu,

c) ochranné opatrenia a pokuty za porušenie zákona,

d) spoluprácu Slovenskej obchodnej inšpekcie s inými orgánmi verejnej správy a občianskymi združeniami.

Podľa § 2 písm. a/ vyššie citovaného zákona, kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje,

a) či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, la) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. a/, d/, e/, h/ vyššie citovaného zákona. Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,

d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

h) ukladá pokuty,

Podľa § 7 ods. 1, 4, 5 vyššie citovaného zákona, kontrolovaná osoba má právo za účasti inšpektorov odobrať sama kontrolné vzorky výrobkov, ak to povaha výrobkov umožňuje, a ponechať si časť z každej takto odobratej vzorky.

Kontrolovaná osoba je povinná uhradiť náklady vzoriek a skúšok na overenie bezpečnosti, kvality a zhody výrobkov, ak ich deklarovaná bezpečnosť alebo kvalita nevyhovuje požiadavkám osobitných predpisov, alebo ak bolo zistené, že pre výrobok nie je zabezpečená zhoda podľa osobitného predpisu.

Na konanie podľa odsekov 1 až 4 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

17. Podľa § 1, písm. a/, b/, c/ zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene

a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 03. 2017, tento zákon upravuje

- a) **osobitné bezpečnostné požiadavky na hračky,**
- b) postupy posudzovania zhody na hračky,
- c) povinnosti výrobcu, splnomocneného zástupcu, dovozcu, distribútora a notifikovanej osoby.

Podľa § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, hračka vrátane obsiahnutých chemických látok a chemických zmesí nesmie ohroziť bezpečnosť a zdravie dieťaťa alebo dospelého, ak sa používa predpokladaným spôsobom v súlade s jej určením zohľadňujúcim správanie a zručnosť dieťaťa, a ak je to potrebné, zručnosť dozerajúceho dospelého, predovšetkým pri hračke určenej na hranie pre dieťa vo veku do 36 mesiacov alebo pre inú špecifikovanú vekovú skupinu.

Podľa § 7 ods. 1, písm. d/ vyššie citovaného zákona, distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak

- d) vie alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2.

Podľa § 23 ods. 1 vyššie citovaného zákona, orgán dohľadu uloží výrobcovi, dovozcovi, splnomocnenému zástupcovi alebo distribútorovi pokutu

- a) od 1 500 do 50 000 eur, ak poruší povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. a) a k), § 6 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 2 písm. f), § 7 ods. 1 písm. d) alebo § 7 ods. 2 písm. b).

Podľa § *TI* vyššie citovaného zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19 a § 21 ods. 2 písm. c) a ods. 3 až 6 zákona.

18. Podľa čl. 2 bod 1, 6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 z 9. júla 2008, (na čl. 2 bod 6 odkazuje § 1 písm. c/ zák. č. 78/2012 Z. z. pri pojme distribútor ⁴⁾), „sprístupnenie na trhu” je každá dodávka výrobku určeného na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trh Spoločenstva v priebehu obchodnej činnosti, či už odplatne, alebo bezodplatne;

„distribútor” je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu;

19. Úlohou správneho súdu v prejednávanej veci bolo opätovne (po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku č. k. 11S/142/2017-156 zo dňa 06. decembra 2017) preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0490/99/2016 zo dňa 22. 12. 2016, ktorým žalovaný správny orgán konajúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie Nitra pre Nitriansky kraj č. W/0161/04/2016 zo dňa 22. 07. 2016, ktorým bola podľa § 23 ods. 1 písm. a/ zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu v o veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte len zákon č. 78/2012 Z. z.) žalobcovi uložená pokuta v sume 4.000,- eur pre porušenie § 7 ods. 1, písm. d/ vyššie citovaného zákona, rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti zmenil a uložil žalobcovi pokutu v sume 2.000,- eur, pričom ostatná časť výroku zostala bez zmeny. Taktiež bolo potrebné vyriešiť spornú otázku medzi účastníkmi, a to, ktorý právny predpis na daný skutkový stav bolo potrebné použiť.

20. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako i správneho orgánu prvého stupňa vyplýva právny názor, že správne orgány považovali žalobcu za distribútora a to s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1, písm. d/ zákona č. 78/2012 Z. z., ako i čl. 2 bod 1 a 6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 (v ďalšom texte len nariadenie č. 765/2008). Žalovaný vo vyjadrení k žalobe tento svoj názor doplnil a vysvetlil tak, že podľa čl. 2 bod 6 (nariadenia č. 765/2008) je distribútorom každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu. Použitím argumentácie dôkazom opaku (argumentom a contrario) je podľa žalovaného nutné dospieť k záveru, že ak žalobca v danom prípade nebol výrobcom, alebo dovozcom, musel byť v zásade v postavení distribútora.

21. Správny súd k tomu uvádza, že medzi účastníkmi konania nebol vo veci sporný skutkový stav, spornou bola otázka, ktorý právny predpis na daný skutkový stav bolo potrebné použiť.

Správny súd mal v danom prípade za to, že zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcu a dodávateľovi a úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa s tým, že sa vzťahuje nielen na ochranu pred nebezpečnými výrobkami a službami, ktoré môžu spôsobiť ohrozenie zdravia a života a ohrozenie ekonomických záujmov spotrebiteľa, ale na všetky výrobky, ktoré dodávateľ alebo predajca ponúka kupujúcemu k predaju. Zákon postihuje príslušné subjekty v prípade porušenia ním uložených povinností sankciami tak, ako uvádza v § 24. Zo samotného účelu a významu tohto zákona je podľa názoru správneho súdu zrejmé, že má za cieľ dosiahnuť, aby sa na trh dostávali len výrobky spĺňajúce požiadavky bezpečnosti tak, aby spotrebiteľ nebol ohrozený na svojich právach, pričom bezpečnosť výrobku je nevyhnutným predpokladom k tomu, aby výrobok mohol byť ponúkaný spotrebiteľovi, či už zo strany predávajúceho, dovozcu, dodávateľa, či iných príslušných subjektov.

Predmetom úpravy § 1 ods. 1 písm. a), b) zákona o bezpečnosti hračiek sú osobitné bezpečnostné požiadavky na hračky a povinnosti splnomocneného zástupcu, výrobcu a distribútora a notifikovanej osoby. K definícii pojmu „distribútor“ uviedol, že v tomto prípade zákon odkazuje na čl. 2 bod 6. nariadenia č. 765/2008, ktorým sa ustanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 tak, že „distribútorom“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci, okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trh. Teda z citácie uvedeného článku vyplýva, že nediferencuje medzi maloobchodníkmi, veľkoobchodníkmi, či ostatnými distribútormi. Podstatné je, aby išlo o subjekt, ktorý je súčasťou dodávateľského reťazca a sprístupňuje výrobok na trh. Sprístupnením na trh sa podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia č. 765/2008 rozumie „*každá dodávka výrobku určená na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trhu Spoločenstva v rámci obchodnej činnosti, či už za odplatu alebo bezodplatne*“.

Z dôvodovej správy k zákonu o bezpečnosti hračiek vyplýva, že zákonodarca medzi základné povinnosti distribútora kladie náležitú starostlivosť na zabezpečenie skutočnosti, že jeho zaobchádzanie s hračkou nebude mať negatívny vplyv na súlad hračky s požiadavkami zákona. Výrobca a dovozca musia zabezpečiť a distribútor musí overiť, či je s hračkou dodaná požadovaná dokumentácia, návod na používanie a bezpečnostné pokyny v Štátnom jazyku. Návod na používanie pozostáva z informácií na bezpečné a účinné použitie hračky.

22. Podľa názoru správneho súdu je nutné žalobcu v zmysle vyššie uvedenej definície

považovať za distribútora, keďže tento ponúkol a dodal predmetnú hračku konečnému spotrebiteľovi v rámci svojej obchodnej činnosti, v dôsledku Čoho sa stal aj súčasťou dodávateľského reťazca. Pokiaľ ide o vzájomný vzťah zákona o bezpečnosti hračiek a zákona č. 250/2007 Z. z. sa použije pravidlo *lex specialis derogat legi generali*. Zákon o bezpečnosti hračiek sa v danom prípade použije prednostne, keďže tento je v dôsledku predmetu svojej úpravy v pozícii špeciálneho právneho predpisu. Z tohto dôvodu nie je možné, aby bola pokuta uložená podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že postup žalovaného správneho orgánu bol správny.

Správny súd zastáva názor, že uložená pokuta správnym orgánom druhého stupňa (po znížení výšky sankcie) v zmysle ust. § 23 ods. 1 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek je dôvodná a svojou výškou primeraná vo vzťahu k predmetnému skutku.

Z administratívneho spisu bolo nesporne zistené, že vykonanou skúškou plyšovej hračky N: 125395. č. modelu: MH 395 zo dňa 20.11.2015 až 03.12.2015, ktorá bola vykonaná v akreditovanom skúšobnom laboratóriu v Skúšobnom ústave Piešťany, bolo preukázané, že daný výrobok nespĺňa požiadavky STN EN 71-1:2015. O zrealizovanej skúške bol vypracovaný protokol č. 151200092 zo dňa 04.12.2016. V tomto prípade sa správny súd nestotožňuje s názorom žalobcu, že výsledok takejto skúšky sa v zmysle jej záverov vzťahuje len na skúšaný výrobok.

V danom prípade pri vykonanej kontrole a následne v správnom konaní bolo podľa názoru správneho súdu dostatočne preukázané, že výrobok pochádza z rovnakej šarže, resp. série. V inšpekčnom zázname je obsiahnutá aj fotodokumentácia predmetnej hračky s uvedením čísla, modelu, ktoré sú totožné s číslom a číslom modelu s výrobkom, ktorý je uvedený v protokole o skúške 14 6Asan/I 1/2018 zo dňa 04.12.2015. Oba tieto výrobky pochádzajú z Číny, majú rovnakého výrobcu, rovnaký názov, tvar aj vzhľad, ako aj rovnaké označenie CE. Dostatočne preukázané bolo aj to, že obidva výrobky sú toho istého typu, druhu, s rovnakým identifikačným číslom (typovým číslom), ako aj rovnakým pôvodom. Išlo o rovnaký výrobok, ktorý bol vyhlásený za nebezpečný výrobok z dôvodu rizika zadusenía a o tomto druhu hračky Slovenská obchodná inšpekcia informovala už dňa 18.12.2015 na svojej webovej stránke www.vv.soi.sk.

23. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správny orgán vydal svoje rozhodnutie na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom toto i riadne zdôvodnil.

24. Podľa § 168 SSP, žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

Podľa § 175 ods. 1 a 2 SSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

25. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, ako i trov kasačného konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 3 SSP, vychádzajúc z toho,

že žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch. O takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

26. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0. a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie: Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Nitre dňa 04. decembra 2019

JUDr. Eva Šišková
predsedníčka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)

JUDr. Darina V a r g o v á
členka senátu

JUDr. Oľga Kováčova
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...